

Apzīmētāja un tā grupas savrupināšana

1. Izvēlies un ievieto teikumos piemērotu savrupinājumu (ievelc un noliec pareizajā vietā).

- Pirms daudziem tūkstošiem gadu, kad Zeme , _____, vēl nebija atdalīta no Debesīm, Visuma masas virpulis, _____, izskatā līdzinājās olai - _____.
- Šī ola iznēsāja cilvēces priekšteci Paṅgu - _____.
- Milža elpas krācieņi , _____, šūpoja olu kā šūpoles, taču pat vismīkstākajā guļā, _____, reizēm gribas iztaipīt locekļus - _____.

- ☐ šodien tik dzīvības pilnā
- ☐ stīvos un nogurušos
- ☐ lielum lielai
- ☐ melnais un haotiskais
- ☐ neiedomājami milzīgo
- ☐ ērtā un lielā
- ☐ vētraini brāzmainie

2. Izdomā un ieraksti piemērotus apzīmētāja savrupinājumus.

- Kādā dienā, _____, milzim, _____, sagribējās izlocīt kaulus, _____, bet nekā – no visām pusēm viņu kaut kas turēja ciet un neļāva pakustēties ne uz priekšu, ne atpakaļ.
- Paṅgu atvēra acis, _____, lai lūkotu, kas ir visapkārt, bet acu priekšā vīdēja tikai tumsa - _____.

- Nebrīve, _____, spieda elpu, žņaudza krūtis
- _____.

3. Zem teikuma lodziņos izraksti savrupinājumus (izraksti tādā secībā, kā ir tekstā).

- Milzis iekliedzās skaļi un dobji un masa melnā un nospiedošā sakustējās kaut kur pazibēja gaismas stars vārs un smalks taču pēc brītiņa jau atkal viss bija tumsā piķa melnā.
  - .
  - .
  - .
  - .
- Paņģu pārņēma dusmas ātras un svelošas viņš azotē sagrābstīja cirvi lielu un smagu un no visa spēka cirta masā melnā un necaurredzamā un ola pāršķēlās pušu.
  - .
  - .
  - .
- Paņģu sajuta ka galva viegli paceļas uz augšu ķermenis smagais un neveiklais atbrīvojas no stinguma kājas atduras pret pamatu cietu un pievelkošu.
  - .
  - .

*Darbā izmantots fragments no grāmatas
"Ķīniešu mīti un leģendas"*

